

»Men hans Svigerfader? Den Mand kan dog ikke se roligt paa, at hans egen Datter og Svigersøn jages fra Hus og Hjem.«

»Det vil han dog ganske sikkert gøre. John og Vilhelmine har jo Ægtepagt, og hun risikerer ingenting. Jeg har tilfældigvis lært Hr. Søholm lidt nøjere at kende. Hans Kone var for nogen Tid siden min Patient. Han var oprindelig vistnok en ganske godmodig Tamp, som der er gaaet Amerika i. Det er hans Ærgerrighed at vise sig *smart*. Han udtrumpeter ved alle Lejligheder sin Begejstring for den amerikaniserede Jesuitermoral: »Intet er mig helligt, naar det gælder Forretning«. Det er uden Tvivl hans Hensigt at bringe Storeholt under Hammeren, saa han kan lade sig Ejendommen tilslaa som ufyldestgjort Fordringshaver. Det er jo det gængse Røverkneb. At han nu paa min alvorlige Henstilling har hjulpet John over Terminen denne gang, er sikkert nok bare sket for at vinde Tid til at arrangere sig med de øvrige Udplyndrere, som John har indladt sig med. Overfor andre skal han ikke gøre Spor af Hemmelighed af, at han haabede med Tiden at kunne indrette sig »et Sommerpalæ« her. Han skal endogsaa have talt til sin Kone om de Forandringer, han agter at gøre.«

»Aa, det er afskyeligt! Jeg vil sige dig, Asmus,